

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΥΡΩΣΥΣΤΗΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Φερεγγυότητα II
Κατευθυντήριες Γραμμές Προπαρασκευαστικού Σταδίου

ΠΡΟΑΙΤΗΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΩΝ

Δεκέμβριος 2013

Περιεχόμενα

1. Γενικά	3
2. Ενότητα I: Γενικές διατάξεις για τις κατευθυντήριες γραμμές.....	5
3. Ενότητα II: Προαίτηση εσωτερικών υποδειγμάτων.....	6
3.1 Κεφάλαιο I: Γενικές κατευθυντήριες γραμμές	6
3.2 Κεφάλαιο II: Αλλαγές στο υπόδειγμα	7
3.3 Κεφάλαιο III: Δοκιμή χρήσης	9
3.4 Κεφάλαιο IV: Καθορισμός παραδοχών και κρίση εμπειρογνώμονα	12
3.5 Κεφάλαιο V: Μεθοδολογική συνέπεια	14
3.6 Κεφάλαιο VI: Προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή	16
3.7 Κεφάλαιο VII: Βαθμονόμηση - προσεγγίσεις.....	18
3.8 Κεφάλαιο VIII: Απόδοση κερδών και ζημιών.....	21
3.9 Κεφάλαιο IX: Επικύρωση	22
3.10 Κεφάλαιο X: Τεκμηρίωση	28
3.11 Κεφάλαιο XI: Εξωτερικά υποδείγματα και δεδομένα.....	31

Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την προαίτηση εσωτερικών υποδειγμάτων

1. Γενικά

Το παρόν περιέχει τις κατευθυντήριες γραμμές της Τράπεζας της Ελλάδος οι οποίες βασίζονται στις αντίστοιχες της ΕΙΟΡΑ σχετικά με την προαίτηση εσωτερικών υποδειγμάτων. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την προαίτηση εσωτερικών υποδειγμάτων αποσκοπούν στην παροχή καθοδήγησης ως προς τις παραμέτρους τις οποίες πρέπει να λαμβάνουν υπόψη οι συμμετέχουσες στη διαδικασία προαίτησης ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προκειμένου η Τράπεζα της Ελλάδος να μπορέσει να σχηματίσει άποψη για το κατά πόσον μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση είναι επαρκώς προετοιμασμένη για να υποβάλει αίτηση για τη χρήση εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας βάσει της οδηγίας Φερεγγυότητα II.¹

Ως εκ τούτου, η διαδικασία προαίτησης δεν συνιστά προέγκριση του εσωτερικού υποδείγματος. Η οδηγία Φερεγγυότητα II προβλέπει ότι η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση που υποβάλλει αίτηση για τη χρήση εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας θα πρέπει να συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις της Οδηγίας, ιδίως με τα άρθρα 112, 113, 115, 116, 120 έως 126 και 231.

Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές αποσκοπούν στο να βοηθήσουν την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση να αναπτύξει το δικό της πλαίσιο εσωτερικού υποδείγματος και με αυτό τον τρόπο να προετοιμαστεί για την υποβολή αίτησης για άδεια χρήσης εσωτερικού υποδείγματος δυνάμει της οδηγίας Φερεγγυότητα II. Επίσης, επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας προαίτησης σε επιχειρήσεις οι οποίες σκοπεύουν να υποβάλουν αίτηση για την έκδοση απόφασης περί της χρήσης εσωτερικού υποδείγματος από την πρώτη ημέρα έναρξης ισχύος της οδηγίας Φερεγγυότητα II.

Η επικοινωνία μεταξύ της Τράπεζας της Ελλάδος και της εκάστοτε ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης πρέπει να συνεχίζεται καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης και της μελλοντικής αξιολόγησης της αίτησης που ενδέχεται να υποβάλει η επιχείρηση δυνάμει

¹ Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές βασίζονται στις αντίστοιχες της ΕΙΟΡΑ "Κατευθυντήριες γραμμές για την προαίτηση των εσωτερικών υποδειγμάτων" και δεν αποτελούν νομικά δεσμευτικό κείμενο σύμφωνα με το Ν.Δ.400/1970.

της οδηγίας Φερεγγυότητα II, καθώς και μετά την έγκριση του εσωτερικού υποδείγματος μέσω της διαδικασίας εποπτικής αξιολόγησης.

Όλες οι κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται, εκτός εάν προβλέπεται ρητώς διαφορετικά, στη διαδικασία προαίτησης για:

- εσωτερικό υπόδειγμα, πλήρες ή μερικό, το οποίο πρόκειται να υποβληθεί για να εκδοθεί απόφαση που θα επιτρέπει τη χρήση του για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας μιας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης δυνάμει της οδηγίας Φερεγγυότητα II
- εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου, πλήρες ή μερικό, όπως ορίζεται κατωτέρω, το οποίο πρόκειται να υποβληθεί για την έκδοση της εν λόγω απόφασης.

Για το σκοπό των κατευθυντηρίων γραμμών της Ενότητας II ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- ως «*εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου ή εσωτερικά υποδείγματα ομίλων*» νοείται, αφενός, εσωτερικό υπόδειγμα που θα χρησιμοποιείται δυνάμει της οδηγίας Φερεγγυότητα II αποκλειστικά και μόνο για τον υπολογισμό της ενοποιημένης κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας του ομίλου (βάσει του άρθρου 230 της οδηγίας Φερεγγυότητα II) και, αφετέρου, εσωτερικό υπόδειγμα που θα χρησιμοποιείται δυνάμει της οδηγίας Φερεγγυότητα II για τον υπολογισμό της ενοποιημένης κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας του ομίλου, καθώς και για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας τουλάχιστον μίας συνδεδεμένης επιχείρησης η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του συγκεκριμένου εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό της ενοποιημένης κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας του ομίλου (εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου βάσει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II).
- ως «*κρίση εμπειρογνώμονα*» νοείται η τεχνογνωσία μεμονωμένων προσώπων ή επιτροπών με συναφή γνώση, εμπειρία και αντίληψη των εγγενών κινδύνων των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών εργασιών.
- η έννοια του όρου «*εύρος της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής*» καθορίζεται κυρίως με βάση δύο παραμέτρους: αφενός, την έκταση των γνώσεων που η ίδια η επιχείρηση έχει σχετικά με το προφίλ κινδύνου, όπως αυτή η έκταση των γνώσεων αντανακλάται στο σύνολο των γεγονότων βάσει των οποίων διενεργείται η μέτρηση της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής, και αφετέρου την ικανότητα της επιλεγείσας μεθόδου υπολογισμού να αξιοποιεί τις συναφείς πληροφορίες προκειμένου να παραγάγει μια

κατανομή των χρηματικών αξιών που συνάδει με τις μεταβολές των βασικών ιδίων κεφαλαίων. Η έννοια του εύρους δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι αναφέρεται απλώς και μόνο στον βαθμό ανάλυσης της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής, καθόσον ακόμη και η εκτίμηση μιας συνεχούς συνάρτησης ενδέχεται να παρουσιάζει χαμηλό εύρος πιθανοθεωρητικής κατανομής.

- ως «*πιθανοθεωρητικό μέτρο αναφοράς*» νοείται η αξία σε κίνδυνο (Value-at-Risk) των βασικών ιδίων κεφαλαίων με επίπεδο εμπιστοσύνης 99,5% για περίοδο ενός έτους, όπως ορίζεται στο άρθρο 101 παράγραφος 3 της οδηγίας Φερεγγυότητα II.
- ως «*αναλυτικοί κλειστοί τύποι*» νοούνται μαθηματικοί τύποι οι οποίοι συνδέουν το επιλεγέν από την επιχείρηση πιθανοθεωρητικό μέτρο με το πιθανοθεωρητικό μέτρο αναφοράς, όπως ορίζεται παραπάνω.
- ως " $t=0$ " νοείται η ημερομηνία κατά την οποία η επιχείρηση διενεργεί τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας με βάση το εσωτερικό της υπόδειγμα.
- ως " $t=1$ " νοείται η ημερομηνία ένα έτος μετά την ημερομηνία κατά την οποία η επιχείρηση διενήργησε τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας με βάση το εσωτερικό της υπόδειγμα.
- μια ορισμένη ποσοτική ή ποιοτική παράμετρος του εσωτερικού υποδείγματος θα πρέπει να λογίζεται ως «*σημαντική*» εφόσον μια μεταβολή ή ένα λάθος σε σχέση με αυτήν ενδέχεται να επηρεάσει τα αποτελέσματα του συγκεκριμένου εσωτερικού υποδείγματος, και κατ'επέκταση δυνητικά τη λήψη αποφάσεων ή την κρίση των χρηστών των εν λόγω πληροφοριών, περιλαμβανομένων των αρμόδιων εθνικών αρχών.

2. Ενότητα I: Γενικές διατάξεις για τις κατευθυντήριες γραμμές

Κατευθυντήρια γραμμή 1 – Γενικές διατάξεις για τις κατευθυντήριες γραμμές

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης, η συμμετέχουσα στη διαδικασία προαίτησης ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να λαμβάνει κατάλληλα μέτρα προκειμένου:

- α) να καταρτίσει το πλαίσιο του εσωτερικού της υποδείγματος με τρόπο που της επιτρέπει να είναι έτοιμη να χρησιμοποιεί το εσωτερικό υπόδειγμα τόσο για σκοπούς διαχείρισης κινδύνου

και λήψης αποφάσεων όσο και για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας, και

- β) να προετοιμασθεί για το ενδεχόμενο της απόρριψης του εσωτερικού υποδείγματός της, να θεσπίσει διαδικασίες υπολογισμού της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας βάσει της τυποποιημένης μεθόδου και να εξετάσει τις τυχόν επιπτώσεις στον κεφαλαιακό προγραμματισμό της.

3. Ενότητα II: Προαίτηση εσωτερικών υποδειγμάτων

3.1 Κεφάλαιο I: Γενικές κατευθυντήριες γραμμές

Κατευθυντήρια γραμμή 2 – Αξιολόγηση από την Τράπεζα της Ελλάδος

Η Τράπεζα της Ελλάδος θα αναμένει, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης, η επιχείρηση να της υποβάλει την κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας βάσει της τυποποιημένης μεθόδου. Οι πληροφορίες που θα υποβληθούν θα πρέπει να καλύπτουν τη συνολική κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας και τις ακόλουθες κατηγορίες κινδύνου για τους κινδύνους που καλύπτονται από το εσωτερικό υπόδειγμα:

- (α) Κίνδυνος αγοράς
- (β) Κίνδυνος αθέτησης αντισυμβαλλομένου
- (γ) Κίνδυνος ανάληψης ασφαλίσεων ζωής
- (δ) Κίνδυνος ανάληψης ασφαλίσεων υγείας
- (ε) Κίνδυνος ανάληψης ασφαλίσεων κατά ζημιών
- (στ) Καταστροφικός κίνδυνος ασφαλίσεων κατά ζημιών
- (ζ) Λειτουργικός κίνδυνος

Οι πληροφορίες που θα υποβληθούν θα πρέπει να συμφωνηθούν από την Τράπεζα Ελλάδος στο λεπτομερέστερο δυνατό επίπεδο. Η υποβολή αυτών των πληροφοριών θα πρέπει να τηρεί τις ημερομηνίες και προθεσμίες αναφοράς που θα συμφωνηθούν μεταξύ της Τράπεζας της Ελλάδος και των επιχειρήσεων κατά τη διαδικασία προαίτησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 3 – Αλλαγές στο εσωτερικό υπόδειγμα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να κοινοποιεί τις τυχόν αλλαγές που επιφέρει ή προγραμματίζει να επιφέρει στο εσωτερικό της υπόδειγμα και τις οποίες η επιχείρηση κρίνει σκόπιμες στην Τράπεζα της Ελλάδος κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης.

Η Τράπεζα της Ελλάδος θα διαμορφώνει άποψη επί των αλλαγών που επιφέρει η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση στο εσωτερικό της υπόδειγμα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης τουλάχιστον ως προς τα ακόλουθα θέματα:

- α) το σύστημα διακυβέρνησης που καθιερώνει η επιχείρηση σε σχέση με τις εν λόγω αλλαγές, συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών διαδικασιών έγκρισης των αλλαγών, της εσωτερικής επικοινωνίας, της τεκμηρίωσης και της επικύρωσης των αλλαγών, και
- β) την ταξινόμηση των αλλαγών την οποία θεσπίζει η επιχείρηση.

3.2 Κεφάλαιο II: Αλλαγές στο υπόδειγμα

Κατευθυντήρια γραμμή 4 – Πεδίο εφαρμογής της πολιτικής σχετικά με τις αλλαγές στο υπόδειγμα

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η πολιτική της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης σχετικά με τις αλλαγές στο υπόδειγμα θα πρέπει να καλύπτει όλες τις συναφείς αιτίες αλλαγών οι οποίες έχουν αντίκτυπο στην κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας της επιχείρησης, τουλάχιστον δε τις αλλαγές:

- α) στο σύστημα διακυβέρνησης της επιχείρησης,
- β) στη συμμόρφωση της επιχείρησης προς τις απαιτήσεις σχετικά με τη χρήση του εσωτερικού υποδείγματος,
- γ) στην καταλληλότητα των τεχνικών προδιαγραφών του εσωτερικού υποδείγματος της επιχείρησης, και
- δ) στο προφίλ κινδύνου της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 5 – Ορισμός της σημαντικής αλλαγής

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να αναπτύσσει και χρησιμοποιεί μια σειρά βασικών

ποιοτικών ή ποσοτικών δεικτών για να ορίζει τις σημαντικές αλλαγές, καθώς και να θεσπίσει αντικειμενική μέθοδο ταξινόμησης των αλλαγών ως σημαντικών.

Παρότι ο ποσοτικός αντίκτυπος μιας αλλαγής του υποδείγματος στην κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας ή σε επιμέρους συνιστώσες της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας ενδέχεται να είναι ένας από τους δείκτες που η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση σχεδιάζει να χρησιμοποιήσει για την επισήμανση σημαντικών αλλαγών, η εν λόγω επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει τη χρήση και άλλων ποιοτικών και ποσοτικών δεικτών.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι δείκτες που αναπτύσσει λαμβάνουν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ίδιας της επιχείρησης και του εσωτερικού της υποδείγματος.

Κατευθυντήρια γραμμή 6 – Συνδυασμός διαφόρων αλλαγών

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να σχεδιάζει να αξιολογεί την επίδραση κάθε αλλαγής χωριστά, καθώς και την επίδραση του συνδυασμού όλων των αλλαγών στην κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας ή στις επιμέρους συνιστώσες της.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να σχεδιάζει να αξιολογεί αυτές τις επιπτώσεις προκειμένου να αποτρέπεται το ενδεχόμενο οι επιμέρους επιπτώσεις να αλληλοεξουδετερώνονται καθώς και το ενδεχόμενο να παραβλέπεται η συνδυασμένη επίπτωση περισσότερων αλλαγών.

Κατευθυντήρια γραμμή 7 – Πολιτική αλλαγών στο εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου (βάσει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II)

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, στην περίπτωση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, θα πρέπει να αναπτύσσεται πολιτική αλλαγών στο υπόδειγμα.

Το υπόδειγμα θα πρέπει να περιλαμβάνει τον καθορισμό των σημαντικών και των δευτερευουσών αλλαγών τόσο σε επίπεδο ομίλου όσο και σε επίπεδο καθεμιάς από τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις οι οποίες πρόκειται να χρησιμοποιήσουν το εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου για να υπολογίσουν τη δική τους κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας.

Κάθε αλλαγή που είναι σημαντική σε επίπεδο μεμονωμένης επιχείρησης θα πρέπει να ταξινομείται ως σημαντική αλλαγή στο πλαίσιο της πολιτικής της.

3.3 Κεφάλαιο III: Δοκιμή χρήσης

Κατευθυντήρια γραμμή 8 – Αξιολόγηση συμμόρφωσης

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να ανταποκρίνεται προς την υποχρέωση δοκιμής χρήσης όπως ορίζεται στο άρθρο 120 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, ιδίως δε όσον αφορά τα ακόλουθα θέματα τουλάχιστον:

- α) τις διαφορετικές χρήσεις του υποδείγματος,
- β) την καταλληλότητα του υποδείγματος ως προς την δραστηριότητα της επιχείρησης,
- γ) την κατανόηση του υποδείγματος,
- δ) τον υποστηρικτικό ρόλο του υποδείγματος στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, και
- ε) την ενσωμάτωση του υποδείγματος στο σύστημα διαχείρισης κινδύνου.

Κατευθυντήρια γραμμή 9 – Κίνητρα για τη βελτίωση της ποιότητας του εσωτερικού υποδείγματος

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι το εσωτερικό υπόδειγμα χρησιμοποιείται στο σύστημα διαχείρισης κινδύνου και στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων της με τρόπο που παρέχει κίνητρα για τη βελτίωση της ποιότητας του ίδιου του εσωτερικού υποδείγματος.

Κατευθυντήρια γραμμή 10 – Καταλληλότητα του υποδείγματος ως προς τη δραστηριότητα της επιχείρησης

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η Τράπεζα της Ελλάδος, προκειμένου να αξιολογήσει με ποιο τρόπο η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει την καταλληλότητα του εσωτερικού υποδείγματος, από άποψη επιπέδου ανάλυσης, ως προς τη δραστηριότητα της επιχείρησης, θα εξετάζει τουλάχιστον τους ακόλουθους παράγοντες:

- α) αν οι χρήσεις του εσωτερικού υποδείγματος από την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων καλύπτουν τις κύριες επιχειρηματικές αποφάσεις, συμπεριλαμβανομένων των στρατηγικών αποφάσεων, και άλλες συναφείς αποφάσεις,
- β) το σύστημα διαχείρισης κινδύνου της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης και το βαθμό ανάλυσής του,
- γ) το βαθμό ανάλυσης που απαιτείται στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης,
- δ) τη δομή της διαδικασίας λήψης αποφάσεων στο πλαίσιο της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης και
- ε) τα πρακτικά της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης που αφορούν τον σχεδιασμό των αποτελεσμάτων του εσωτερικού υποδείγματος.

Κατευθυντήρια γραμμή 11 – Κατανόηση του εσωτερικού υποδείγματος

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει την κατανόηση του εσωτερικού υποδείγματος από το διοικητικό συμβούλιο και τους σχετικούς χρήστες του εσωτερικού υποδείγματος για τη λήψη αποφάσεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 12 –Υποστήριξη της λήψης αποφάσεων

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει και να είναι σε θέση να αποδείξει ότι το εσωτερικό υπόδειγμα χρησιμοποιείται κατά τη λήψη αποφάσεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 13 –Υποστήριξη της λήψης αποφάσεων

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι τα ενδιαφερόμενα μέλη της επιχείρησης, ιδίως το διοικητικό της συμβούλιο, λαμβάνουν σε τακτά χρονικά διαστήματα τα αποτελέσματα του εσωτερικού υποδείγματος τα οποία συνδέονται με τις συναφείς επιχειρηματικές αποφάσεις.

Κατευθυντήρια γραμμή 14 –Υποστήριξη της λήψης αποφάσεων

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι το εσωτερικό υπόδειγμα είναι τουλάχιστον ικανό να μετρήσει το οικονομικό κεφάλαιο της επιχείρησης και να προσδιορίσει με ποιο τρόπο θα επηρεαζόταν το προφίλ κινδύνου από τις δυνητικές αποφάσεις που θα λαμβάνονταν βάσει του υποδείγματος.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να αντιλαμβάνεται επίσης την επίδραση των εν λόγω αποφάσεων στην κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 15 – Συχνότητα υπολογισμού

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να αναπτύσσει διαδικασία παρακολούθησης του προφίλ κινδύνου της, καθώς και κατά πόσον μια σημαντική αλλαγή στο προφίλ κινδύνου προκαλεί τον εκ νέου υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 16 – Ιδιαιτερότητες ομίλου

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, στην περίπτωση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, η συμμετέχουσα επιχείρηση και οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις οι οποίες θα χρησιμοποιούν το εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητάς τους θα πρέπει να συνεργάζονται για να διασφαλίσουν ότι ο σχεδιασμός του εσωτερικού υποδείγματος συνάδει με την επιχειρηματική δραστηριότητα που ασκούν.

Η συμμετέχουσα επιχείρηση και οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις θα πρέπει τουλάχιστον:

- α) να υπολογίζουν την κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητάς με τη συχνότητα που απαιτείται βάσει του άρθρου 102 της οδηγίας Φερεγγυότητα II και κάθε φορά που αυτό κρίνεται αναγκαίο στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων,
- β) να μπορούν να προτείνουν αλλαγές στο εσωτερικό υπόδειγμα του ομίλου, ιδίως επί των συνιστωσών του που είναι σημαντικές για τις ίδιες ή κατόπιν αλλαγών στο προφίλ κινδύνου τους και λαμβάνοντας υπόψη το περιβάλλον στο οποίο λειτουργεί η επιχείρηση, και

- γ) να κατανοούν επαρκώς τα τμήματα του εσωτερικού υποδείγματος τα οποία καλύπτουν τους κινδύνους της κάθε επιχείρησης.

Οι ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που θα χρησιμοποιούν εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητάς τους θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι ο σχεδιασμός του εσωτερικού υποδείγματος συνάδει με την επιχειρηματική τους δραστηριότητα και το σύστημα διαχείρισης κινδύνου τους, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής αποτελεσμάτων σε επίπεδο ομίλου και σε επίπεδο συνδεδεμένης επιχείρησης, τα οποία είναι επαρκώς λεπτομερή ώστε να επιτρέπουν στο εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου να διαδραματίζει επαρκή ρόλο στο πλαίσιο των διαδικασιών λήψης αποφάσεων.

3.4 Κεφάλαιο IV: Καθορισμός παραδοχών και κρίση εμπειρογνώμονα

Κατευθυντήρια γραμμή 17 – Καθορισμός παραδοχών

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να καθορίζει τις παραδοχές και να χρησιμοποιεί την κρίση εμπειρογνώμονων, λαμβάνοντας υπόψη τη σπουδαιότητα της επίδρασης της χρήσης παραδοχών σε σχέση με τις επόμενες κατευθυντήριες γραμμές για τον καθορισμό παραδοχών και την κρίση εμπειρογνώμονων.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να αξιολογεί τη σπουδαιότητα της επίδρασης των παραδοχών με γνώμονα ποσοτικούς και ποιοτικούς δείκτες και λαμβάνοντας υπόψη συνθήκες ακραίων ζημιών.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει συνολικά να αξιολογεί τους εξεταζόμενους δείκτες.

Κατευθυντήρια γραμμή 18 – Διακυβέρνηση

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι στον καθορισμό παραδοχών, ειδικότερα δε στην αξιοποίηση της κρίσης εμπειρογνώμονων, εφαρμόζει μια επικυρωμένη και τεκμηριωμένη διαδικασία.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι παραδοχές καθορίζονται και χρησιμοποιούνται με συνεπή τρόπο διαχρονικά και στο σύνολο της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής

επιχείρησης, καθώς και ότι είναι κατάλληλες για την επίτευξη του σκοπού για τον οποίο χρησιμοποιούνται.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να εγκρίνει τις παραδοχές σε επαρκώς υψηλό ιεραρχικό επίπεδο ανάλογα με τη σπουδαιότητά τους, για τις σημαντικότερες φθάνοντας μέχρι το επίπεδο του διοικητικού συμβουλίου.

Κατευθυντήρια γραμμή 19 – Επικοινωνία και αβεβαιότητα

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι διαδικασίες σχετικά με τις παραδοχές, ειδικότερα δε σχετικά με την αξιοποίηση της κρίσης εμπειρογνωμόνων κατά την επιλογή αυτών των παραδοχών, κατατείνουν ειδικά στο μετριασμό του κινδύνου παρανοήσεων ή σφαλμάτων επικοινωνίας μεταξύ των διαφόρων αρμοδίων που σχετίζονται με αυτές τις παραδοχές.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να έχει θεσπίσει επίσημη και τεκμηριωμένη διαδικασία συνεργασίας μεταξύ των παρόχων και των χρηστών της κρίσης εμπειρογνωμόνων, καθώς και των παραδοχών που απορρέουν από αυτές.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να αναδεικνύει με διαφανή τρόπο την αβεβαιότητα των παραδοχών, καθώς και τις συνδεόμενες με αυτήν αποκλίσεις των τελικών αποτελεσμάτων.

Κατευθυντήρια γραμμή 20 - Τεκμηρίωση

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να τεκμηριώνει τη διαδικασία καθορισμού παραδοχών, ειδικότερα δε τη χρήση της κρίσης εμπειρογνωμόνων, ούτως ώστε η διαδικασία να χαρακτηρίζεται από διαφάνεια.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να περιλαμβάνει στην τεκμηρίωση τις καθορισθείσες παραδοχές και τη σπουδαιότητά τους, τα στοιχεία των συμμετεχόντων εμπειρογνωμόνων, τη χρήση για την οποία προορίζονται και την περίοδο ισχύος.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να περιλαμβάνει την αιτιολογία της γνώμης, συμπεριλαμβανομένης της χρησιμοποιηθείσας πληροφοριακής βάσης, με το απαιτούμενο επίπεδο ανάλυσης προκειμένου να καταστούν διαφανείς τόσο οι παραδοχές και η διαδικασία όσο και τα κριτήρια λήψης αποφάσεων που χρησιμοποιούνται για την επιλογή των παραδοχών και την απόρριψη άλλων εναλλακτικών παραδοχών.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι χρήστες σημαντικών παραδοχών λαμβάνουν γραπτώς σαφείς και αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με τις εν λόγω παραδοχές.

Κατευθυντήρια γραμμή 21 - Επικύρωση

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει την επικύρωση της διαδικασίας επιλογής παραδοχών και χρήσης της κρίσης εμπειρογνομόνων.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει την τεκμηρίωση της διαδικασίας και των εργαλείων επικύρωσης των παραδοχών, ιδίως δε της χρήσης της κρίσης εμπειρογνομόνων.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να καταγράφει τις αλλαγές που γίνονται στις σημαντικές παραδοχές υπό το πρίσμα νέων πληροφοριών και αναλύσεων, καθώς και να αιτιολογεί αυτές τις αλλαγές και τις τυχόν αποκλίσεις των πραγματοποιήσεων έναντι των σημαντικών παραδοχών.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, στο μέτρο του εφικτού και ενδεδειγμένου, θα πρέπει να χρησιμοποιεί άλλα εργαλεία επικύρωσης, όπως ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων (stress testing) ή δοκιμές ευαισθησίας (sensitivity testing).

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να επανεξετάζει τις επιλεγείσες παραδοχές βασιζόμενη στις υπηρεσίες ανεξάρτητων εσωτερικών ή εξωτερικών εμπειρογνομόνων.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να εντοπίζει την εμφάνιση περιστάσεων υπό τις οποίες οι παραδοχές θεωρούνται εσφαλμένες.

3.5 Κεφάλαιο V: Μεθοδολογική συνέπεια

Κατευθυντήρια γραμμή 22 – Σημεία ελέγχου συνέπειας

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει τη συνέπεια μεταξύ των μεθόδων υπολογισμού της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής και των μεθόδων αποτίμησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας.

Ειδικότερα, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να ελέγχει τη συνέπεια στα ακόλουθα στάδια υπολογισμού της προβλεπτικής

πιθανοθεωρητικής κατανομής, εφόσον αυτά είναι συναφή προς το υπό εξέταση τμήμα του υποδείγματος:

- α) τη συνέπεια της μετάβασης από την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας στην εφαρμογή του εσωτερικού υποδείγματος για τους υπολογισμούς της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας,
- β) τη συνέπεια της αποτίμησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στο πλαίσιο του εσωτερικού υποδείγματος κατά την ημερομηνία αποτίμησης με την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας,
- γ) τη συνέπεια της προβολής των παραγόντων κινδύνου και του αντικτύπου τους στις προβλεπόμενες χρηματικές τιμές με τις παραδοχές σχετικά με τους εν λόγω παράγοντες κινδύνου οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν για την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας, και
- δ) τη συνέπεια της νέας αποτίμησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στο τέλος της περιόδου με την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 23 – Παράμετροι συνέπειας

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη, κατά την αξιολόγηση της συνέπειας, τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα:

- α) τη συνέπεια των μεθόδων υπολογισμού που εφαρμόζονται για την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας και για τον υπολογισμό της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής
- β) τη συνέπεια των στοιχείων και των παραμέτρων που χρησιμοποιούνται για τους συναφείς υπολογισμούς, και
- γ) τη συνέπεια των παραδοχών στις οποίες βασίζονται οι συναφείς υπολογισμοί, ιδίως δε των παραδοχών σχετικά με τα συμβατικά δικαιώματα προαίρεσας και τις χρηματοοικονομικές εγγυήσεις, τις μελλοντικές ενέργειες της διοίκησης και τις αναμενόμενες μελλοντικές παροχές η

εκπλήρωση των οποίων εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 24 – Αξιολόγηση συνέπειας

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διεξάγει τακτικές αξιολογήσεις συνέπειας ως μέρος της διαδικασίας επικύρωσης του εσωτερικού της υποδείγματος όπως ορίζεται στο άρθρο 124 της οδηγίας Φερεγγυότητα II.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διεξάγει την αξιολόγηση συνέπειας σε ποσοτική βάση στο μέτρο του δυνατού και βάσει της αρχής της αναλογικότητας.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, στο πλαίσιο της αξιολόγησης συνέπειας που διενεργεί, θα πρέπει να:

- α) προσδιορίζει και τεκμηριώνει τυχόν αποκλίσεις μεταξύ του υπολογισμού της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής και της αποτίμησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας,
- β) αξιολογεί τον αντίκτυπο των αποκλίσεων, χωριστά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, και
- γ) αποδεικνύει ότι οι αποκλίσεις δεν θα έχουν ως αποτέλεσμα την ασυνέπεια μεταξύ του υπολογισμού της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής και της αποτίμησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας.

3.6 Κεφάλαιο VI: Προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή

Κατευθυντήρια γραμμή 25 – Γνώση του προφίλ κινδύνου

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι το σύνολο των γεγονότων της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής που αποτελεί τη βάση του εσωτερικού υποδείγματος είναι πλήρες.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να γνωρίζει επαρκώς και σε συνεχή βάση το προφίλ κινδύνου της.

Ειδικότερα, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει γνωρίζει επαρκώς και σε συνεχή βάση τους παράγοντες κινδύνου καθώς και τους λοιπούς παράγοντες οι οποίοι καθορίζουν τη συμπεριφορά των

υποκείμενων μεταβλητών της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής ούτως ώστε η κατανομή αυτή να αντικατοπτρίζει όλα τα σχετικά χαρακτηριστικά του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 26 – Εύρος της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να αξιολογεί την καταλληλότητα των αναλογιστικών και στατιστικών τεχνικών που χρησιμοποιεί για τον υπολογισμό της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής και να εξετάζει τη δυνατότητα αυτών των τεχνικών να επεξεργάζονται τη γνώση του προφίλ κινδύνου ως σημαντικό κριτήριο.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να επιλέγει τεχνικές για την κατάρτιση μιας προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής που θα είναι αρκετά ευρεία ώστε να καλύπτει όλα τα συναφή χαρακτηριστικά του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης και να υποστηρίζει τη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη, ως μέρος της μεθοδολογικής της αξιολόγησης, την αξιοπιστία των δυσμενών ποσοστημορίων που εκτιμώνται επί τη βάση της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι η προσπάθεια για κατάρτιση ευρείας προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής δεν υπονομεύει την αξιοπιστία των εκτιμώμενων δυσμενών ποσοστημορίων.

Κατευθυντήρια γραμμή 27 – Αξιολόγηση του εύρους της εκτίμησης κατανομής πιθανότητας

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, προκειμένου να διαμορφώσει άποψη και να διασφαλίσει μια εναρμονισμένη προσέγγιση ως προς τη διαδικασία προαίτησης και την πολιτική αλλαγών του υποδείγματος, η Τράπεζα της Ελλάδος θα λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τα εξής:

- α) το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης και κατά πόσον η προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή το αντικατοπτρίζει,
- β) τις τρέχουσες εξελίξεις της αναλογιστικής επιστήμης και των εν γένει αποδεκτών πρακτικών των αγορών,
- γ) σε ό,τι αφορά το εύρος της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής, τα τυχόν μέτρα που θέτει σε εφαρμογή η συγκεκριμένη ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση

προκειμένου να διασφαλίσει τη συμμόρφωσή της προς τη δοκιμή εσωτερικού υποδείγματος και το σύνολο των προτύπων όπως ορίζονται στα άρθρα 120 έως 126 της οδηγίας Φερεγγυότητα II,

- δ) όσον αφορά τον συγκεκριμένο υπό εξέταση κίνδυνο, τον τρόπο με τον οποίο οι επιλεγείσες τεχνικές και η προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή στην οποία προβαίνει η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αλληλεπιδρούν με άλλους κινδύνους που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος και επηρεάζουν το εύρος της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής, και
- ε) τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα του υπό εξέταση κινδύνου όπως ορίζεται στο άρθρο 29 παρ. 3 της Οδηγίας Φερεγγυότητα II.

Κατευθυντήρια γραμμή 28 – Διεύρυνση της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να μεριμνά ώστε να μην εισαγάγει στην προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή αβάσιμα στοιχεία εύρους τα οποία δεν αντικατοπτρίζουν την αρχική γνώση του προφίλ κινδύνου της.

Η μέθοδος που θα εφαρμόζει η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση για τη διεύρυνση της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής θα πρέπει να συμμορφώνεται προς τα στατιστικά πρότυπα ποιότητας όσον αφορά τις μεθόδους, τις παραδοχές και τα δεδομένα. Σε όσες περιπτώσεις οι εν λόγω τεχνικές προβλέπουν την αξιοποίηση της κρίσης εμπειρογνώμονα, θα πρέπει να εφαρμόζονται οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον καθορισμό παραδοχών και την κρίση εμπειρογνώμονων.

3.7 Κεφάλαιο VII: Βαθμονόμηση - προσεγγίσεις

Κατευθυντήρια γραμμή 29 – Γνώση των προσεγγίσεων

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να επιδεικνύει λεπτομερή κατανόηση των προσεγγίσεων στις οποίες προβαίνει και οι οποίες επιτρέπονται από το άρθρο 122 παρ. 3 της Οδηγίας Φερεγγυότητα II.

Ειδικότερα, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει τουλάχιστον να:

- α) εξετάζει το σφάλμα που εισάγεται μέσω των προσεγγίσεων στην κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας,
- β) αποδεικνύει ότι οι προσεγγίσεις στις οποίες προβαίνει δεν προκαλούν σημαντική υποεκτίμηση της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας σε σύγκριση με αυτήν που θα υπολογιζόταν βάσει του πιθανοθεωρητικού μέτρου αναφοράς, έτσι ώστε να διασφαλίζεται ότι οι αντισυμβαλλόμενοι απολαμβάνουν επιπέδου προστασίας ισοδύναμου με το προβλεπόμενο στο άρθρο 101 παρ. 3 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, και
- γ) ελέγχει και αιτιολογεί τη σταθερότητα των αποτελεσμάτων των προσεγγίσεων διαχρονικά και υπό συνθήκες ακραίων ζημιών, σύμφωνα με το προφίλ κινδύνου της.

Η Τράπεζα της Ελλάδος θα καθιστά σαφές στην ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ότι δεν θα επιτρέπεται να περιβάλλονται με σημαντική αβεβαιότητα οι προσεγγίσεις για την αναβαθμονόμηση της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας εφόσον αυτή η αβεβαιότητα οδηγεί σε υποεκτίμηση της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 30 – Πιθανοθεωρητικό μέτρο αναφοράς ως ενδιάμεσο αποτέλεσμα

Όταν η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση μπορεί να εξαγάγει το πιθανοθεωρητικό μέτρο αναφοράς ως ενδιάμεσο αποτέλεσμα της διαδικασίας υπολογισμού του οικονομικού κεφαλαίου, η επιχείρηση θα πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξει ότι το συγκεκριμένο αποτέλεσμα αντικατοπτρίζει επίσης ορθά το προφίλ κινδύνου της.

Κατευθυντήρια γραμμή 31 – Χρησιμοποίηση άλλης υποκείμενης μεταβλητής

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, εφόσον χρησιμοποιεί για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας τη διακύμανση υποκείμενης μεταβλητής διαφορετικής από τα βασικά ίδια κεφάλαια, θα πρέπει να αποδεικνύει:

- α) είτε ότι η διαφορά μεταξύ των βασικών ιδίων κεφαλαίων και της υποκείμενης μεταβλητής δεν είναι σημαντική κατά το χρονικό σημείο $t=0$ και, σε κάθε προβλέψιμη περίπτωση, έως και το χρονικό σημείο $t=1$, είτε

- β) σε περίπτωση που αυτή η διαφορά είναι σημαντική, ότι δεν πρόκειται να υπάρξει σημαντική μεταβολή της την επόμενη περίοδο, ιδίως υπό συνθήκες ακραίων ζημιών, σύμφωνα με το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, εφόσον χρησιμοποιεί τη διακύμανση υποκείμενης μεταβλητής διαφορετικής από τα βασικά ίδια κεφάλαια ώστε να εξάγει την αξία των βασικών ιδίων κεφαλαίων, θα πρέπει να αποδεικνύει ότι:

- α) είναι σε θέση να αποκαταστήσει τη διαφορά μεταξύ των βασικών ιδίων κεφαλαίων και της υποκείμενης μεταβλητής στο χρονικό σημείο $t=0$, και
- β) αντιλαμβάνεται τη διαφορά μεταξύ των βασικών ιδίων κεφαλαίων και της υποκείμενης μεταβλητής σε κάθε περίπτωση έως και το χρονικό σημείο $t=1$.

Ο ισολογισμός που καταρτίζει για σκοπούς φερεγγυότητας η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να επιτρέπει στην εν λόγω επιχείρηση να καθορίσει το ποσό των διαθέσιμων επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας, ανεξαρτήτως της μεθόδου υπολογισμού της.

Κατευθυντήρια γραμμή 32 – Χρήση αναλυτικών κλειστών τύπων

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, εφόσον χρησιμοποιεί αναλυτικούς κλειστούς τύπους για να αναβαθμονομήσει την κεφαλαιακή απαίτηση από το εσωτερικό πιθανοθεωρητικό μέτρο στο πιθανοθεωρητικό μέτρο αναφοράς, θα πρέπει να αποδεικνύει ότι οι παραδοχές στις οποίες βασίζονται οι τύποι είναι ρεαλιστικές και ορθές ακόμη και υπό συνθήκες ακραίων ζημιών, σύμφωνα με το προφίλ κινδύνου της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 33 – Ενέργειες της διοίκησης

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, εφόσον χρησιμοποιεί στο εσωτερικό της υπόδειγμα χρονική περίοδο που υπερβαίνει το ένα έτος, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ενέργειες της διοίκησης κατά τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας και να διασφαλίζει ότι οι εν λόγω ενέργειες της διοίκησης διαμορφώνονται ρεαλιστικά και εύλογα και έχουν επίδραση στον ισολογισμό που θα καταρτισθεί για σκοπούς φερεγγυότητας στο διάστημα ανάμεσα στα χρονικά σημεία $t=0$ και $t=1$.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι γενικές αρχές σχετικά με την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού εφαρμόζονται στο χρονικό σημείο $t=1$ όταν εξετάζει τις επιδράσεις των ενεργειών της διοίκησης στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας για το σκοπό της παρούσας κατευθυντήριας γραμμής.

Κατευθυντήρια γραμμή 34 – Πολλαπλές προσεγγίσεις

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, εφόσον χρειαστεί να προβεί σε περισσότερες προσεγγίσεις, θα πρέπει να αξιολογεί αν θα υπάρξουν αλληλεπιδράσεις μεταξύ των εν λόγω προσεγγίσεων για τις οποίες χρειάζεται να προβλέπονται ρητά .

3.8 Κεφάλαιο VIII: Απόδοση κερδών και ζημιών

Κατευθυντήρια γραμμή 35 – Ορισμός κερδών και ζημιών

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να θεωρεί τα κέρδη και τις ζημίες ως αλλαγές οι οποίες συμβαίνουν κατά τη σχετική περίοδο , αφορούν δε:

- α) τα βασικά ίδια κεφάλαια, ή
- β) άλλα χρηματικά ποσά τα οποία χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα για τον προσδιορισμό αλλαγών στα βασικά ίδια κεφάλαια, όπως είναι οι πραγματικές μεταβολές στους πόρους του οικονομικού κεφαλαίου.

Προς το σκοπό αυτό, η απόδοση των κερδών και ζημιών θα πρέπει να μην περιλαμβάνει κινήσεις που αποδίδονται στην άντληση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, την αποπληρωμή ή εξόφληση αυτών των κεφαλαίων και την κατανομή των ιδίων κεφαλαίων.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να θεωρεί στο συγκεκριμένο πλαίσιο τους πόρους του οικονομικού κεφαλαίου ως το πλεόνασμα των στοιχείων ενεργητικού έναντι των τεχνικών προβλέψεων και των λοιπών υποχρεώσεων που δεν λογίζονται ως κεφάλαιο με οικονομικούς όρους.

Όταν μια επιχείρηση χρησιμοποιεί στο εσωτερικό της υπόδειγμα μια μεταβλητή διαφορετική από τα βασικά ίδια κεφάλαια, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να χρησιμοποιεί την εν λόγω μεταβλητή για σκοπούς απόδοσης κερδών και ζημιών.

Η επιχείρηση θα πρέπει να προσδιορίζει μέσω της απόδοσης κερδών και ζημιών τον τρόπο με τον οποίο οι αλλαγές στους παράγοντες κινδύνου συσχετίζονται με την κίνηση της υποκείμενης μεταβλητής της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής.

Κατευθυντήρια γραμμή 36 – Εφαρμογή της απόδοσης κερδών και ζημιών

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι η απόδοση κερδών και ζημιών συνάδει με τις επιδιωκόμενες εφαρμογές της απόδοσης κερδών και ζημιών στη δοκιμή χρήσης και στη διαδικασία επικύρωσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 37 – Εφαρμογή της απόδοσης κερδών και ζημιών και επικύρωσης

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι πληροφορίες για την απόδοση του υποδείγματος ιστορικά, οι οποίες συλλέγονται μέσω της απόδοσης κερδών και ζημιών, εισάγονται στον κύκλο τακτικής επικύρωσης του υποδείγματος που εφαρμόζει η επιχείρηση.

3.9 Κεφάλαιο IX: Επικύρωση

Κατευθυντήρια γραμμή 38 – Πολιτική επικύρωσης και έκθεση επικύρωσης

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι η πολιτική επικύρωσης θεσπίζει τουλάχιστον:

- α) τις διαδικασίες, τις μεθόδους και τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται για την επικύρωση του εσωτερικού υποδείγματος και τους σκοπούς τους,
- β) τη συχνότητα της τακτικής επικύρωσης κάθε τμήματος του εσωτερικού υποδείγματος και τις περιστάσεις που επιτάσσουν τη διεξαγωγή συμπληρωματικής επικύρωσης,
- γ) τα πρόσωπα που είναι αρμόδια για κάθε εργασία επικύρωσης, και
- δ) τη διαδικασία που ακολουθείται σε περίπτωση που η διαδικασία επικύρωσης του υποδείγματος εντοπίσει

προβλήματα αξιοπιστίας του εσωτερικού υποδείγματος και της διαδικασίας λήψης αποφάσεων προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα αυτά.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να τεκμηριώνει στη σχετική έκθεση επικύρωσης τα αποτελέσματα της διαδικασίας επικύρωσης, καθώς και τα συμπεράσματα και τις επιπτώσεις που προκύπτουν από την ανάλυση των αποτελεσμάτων της επικύρωσης.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να αναφέρεται στην έκθεσή της στα σύνολα δεδομένων επικύρωσης όπως αναφέρονται στην κατευθυντήρια γραμμή 49, καθώς και στην έγκρισή τους από τους βασικούς συμμετέχοντες στη διαδικασία.

Κατευθυντήρια γραμμή 39 – Πεδίο εφαρμογής και σκοπός της διαδικασίας επικύρωσης

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, όταν καθορίζει το σκοπό και το πεδίο εφαρμογής της επικύρωσης, θα πρέπει να καθορίζει με σαφήνεια τον ειδικό σκοπό της επικύρωσης για κάθε επιμέρους τμήμα του εσωτερικού υποδείγματος.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να περιλαμβάνει τόσο τις ποιοτικές όσο και τις ποσοτικές παραμέτρους του εσωτερικού υποδείγματος στο πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας επικύρωσης.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να εξετάζει, στο πλαίσιο καθορισμού του πεδίου εφαρμογής της διαδικασίας επικύρωσης, πέραν της επικύρωσης των τμημάτων του εσωτερικού υποδείγματος, και την επικύρωση στο σύνολό της, ειδικότερα δε την καταλληλότητα της υπολογισθείσας προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής, προκειμένου να διασφαλίσει ότι δεν θα γίνει εσφαλμένος υπολογισμός του ύψους του εποπτικού κεφαλαίου.

Κατευθυντήρια γραμμή 40 – Βαθμός σπουδαιότητας

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη το βαθμό σπουδαιότητας του υπό επικύρωση τμήματος του εσωτερικού υποδείγματος, τόσο χωριστά όσο και σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα τμήματα, κατά τον καθορισμό της έντασης των δραστηριοτήτων επικύρωσης.

Όταν η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση δεν επικυρώνει με υψηλό βαθμό ακρίβειας συγκεκριμένα τμήματα του εσωτερικού

υποδείγματος λόγω της περιορισμένης τους σπουδαιότητας, παρ' όλα αυτά, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι τα συγκεκριμένα τμήματα ενδέχεται να έχουν σπουδαιότητα σε συνδυασμό μεταξύ τους, όταν αποφασίζει σχετικά με την κατάλληλη επικύρωσή τους.

Η επιχείρηση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις δοκιμές ευαισθησίας κατά τον προσδιορισμό του βαθμού σπουδαιότητας στο πλαίσιο της διαδικασίας επικύρωσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 41 – Ποιότητα της διαδικασίας επικύρωσης

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να καθορίζει όλους τους γνωστούς περιορισμούς της ισχύουσας διαδικασίας επικύρωσης.

Εφόσον ισχύουν περιορισμοί για την επικύρωση τμημάτων του υποδείγματος τα οποία υπάγονται στη διαδικασία επικύρωσης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να γνωρίζει και να τεκμηριώνει αυτούς τους περιορισμούς.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι η αξιολόγηση της ποιότητας της διαδικασίας επικύρωσης αναφέρεται ρητά στις συνθήκες υπό τις οποίες η επικύρωση είναι ανίσχυρη.

Κατευθυντήρια γραμμή 42 – Διακυβέρνηση της διαδικασίας επικύρωσης

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η Τράπεζα της Ελλάδος θα διαμορφώσει άποψη σχετικά με το σύστημα διακυβέρνησης που θα πρέπει να καθιερώνει η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση όσον αφορά την κοινοποίηση των αποτελεσμάτων της επικύρωσης που διεξάγει.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να καταρτίζει και να κοινοποιεί εσωτερικά ολοκληρωμένη γνώμη με βάση τα πορίσματα της διαδικασίας επικύρωσης.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να καθιερώνει προκαθορισμένα κριτήρια προκειμένου να διαπιστώσει αν τα αποτελέσματα της επικύρωσης ή μέρος αυτών χρήζουν κλιμάκωσης στο εσωτερικό της επιχείρησης.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους τα αποτελέσματα της διαδικασίας επικύρωσης χρήζουν κλιμάκωσης, καθώς και να προσδιορίζει σαφώς και να θεσπίζει τη

διαδρομή κλιμάκωσης με τρόπο που κατοχυρώνει την ανεξαρτησία της διαδικασίας επικύρωσης.

Η πολιτική επικύρωσης που θα θεσπίζει η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να ορίζει τη διαδικασία υποβολής εκθέσεων επί των αποτελεσμάτων των διαφόρων εργαλείων επικύρωσης που προκύπτουν τόσο στο πλαίσιο της τακτικής διαδικασίας επικύρωσης όσο και στο πλαίσιο πρόσθετων διαδικασιών επικύρωσης που ενεργοποιούνται υπό ειδικές περιστάσεις, καθώς και τον τρόπο χρήσης των εν λόγω αποτελεσμάτων σε περίπτωση που οι δοκιμές δείξουν ότι το εσωτερικό υπόδειγμα δεν έχει την αναμενόμενη απόδοση.

Κατευθυντήρια γραμμή 43 – Οι ρόλοι στη διαδικασία επικύρωσης

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει, εφόσον στην εκτέλεση συγκεκριμένων καθηκόντων της διαδικασίας επικύρωσης συνεισφέρουν όργανα πέραν της λειτουργίας διαχείρισης κινδύνου, ότι η λειτουργία διαχείρισης κινδύνου εκπληρώνει το σύνολο των καθηκόντων της βάσει του άρθρου 44 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης για τη διασφάλιση της εκπλήρωσης των διαφόρων καθηκόντων στο πλαίσιο της διαδικασίας επικύρωσης.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να εξηγεί επίσημα τον ρόλο κάθε μέρους που συμμετέχει στη διαδικασία επικύρωσης.

Η κατανομή των καθηκόντων για το σύνολο της διαδικασίας επικύρωσης θα πρέπει να προβλέπεται από την πολιτική επικύρωσης της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 44 – Ανεξαρτησία της διαδικασίας επικύρωσης

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η λειτουργία διαχείρισης κινδύνου της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης θα πρέπει να διασφαλίζει, προκειμένου να δοκιμάσει με αντικειμενικό τρόπο το εσωτερικό υπόδειγμα, ότι η διαδικασία επικύρωσης διενεργείται ανεξάρτητα από τη διαδικασία ανάπτυξης και λειτουργίας του υποδείγματος, καθώς και ότι τα καθήκοντα που προβλέπονται από την πολιτική επικύρωσης κατοχυρώνουν την ανεξαρτησία της διαδικασίας επικύρωσης.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, όταν αποφασίζει ποια μέρη θα συνεισφέρουν στην εκπλήρωση των καθηκόντων που συνδέονται με τη διαδικασία επικύρωσης, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των κινδύνων που αντιμετωπίζει, τα

καθήκοντα και τις δεξιότητες των εμπλεκόμενων προσώπων, την εσωτερική οργάνωση της και το σύστημα διακυβέρνησής της.

Κατευθυντήρια γραμμή 45 – Ιδιαιτερότητες για τα εσωτερικά υποδείγματα ομίλου

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης για εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την επικύρωση του εσωτερικού υποδείγματος κατά τον υπολογισμό τόσο της ενοποιημένης κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας ομίλου όσο και της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας των συνδεδεμένων επιχειρήσεων η οποία υπολογίζεται βάσει του εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, καθώς και να κατοχυρώνει ρητά αυτή την πρόνοια στην πολιτική επικύρωσης που θεσπίζει όσον αφορά το εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου.

Η συμμετέχουσα επιχείρηση και οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις για τις οποίες υπολογίζεται η κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας βάσει του εσωτερικού υποδείγματος θα πρέπει να θεσπίζουν ενιαία πολιτική επικύρωσης, η οποία να διέπει τη διαδικασία επικύρωσης τόσο σε επίπεδο ομίλου όσο και σε επίπεδο μεμονωμένης επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 46 – Εργαλεία

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι τα ποιοτικά και ποσοτικά εργαλεία επικύρωσης που χρησιμοποιεί είναι κατάλληλα και αξιόπιστα για την επικύρωση του εσωτερικού υποδείγματος για εσωτερική χρήση, καθώς και για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να κατανοεί τα εργαλεία επικύρωσης που χρησιμοποιεί και να αναγνωρίζει ότι τα επιμέρους εργαλεία έχουν διαφορετικά χαρακτηριστικά και υπόκεινται σε διαφορετικούς περιορισμούς.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να εξετάζει ποια εργαλεία επικύρωσης ή συνδυασμοί αυτών είναι τα πιο κατάλληλα για την επίτευξη του σκοπού και του πεδίου εφαρμογής της επικύρωσης, όπως αυτά προβλέπονται στην πολιτική επικύρωσης.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να εφαρμόζει διαδικασία για την επιλογή του κατάλληλου συνόλου εργαλείων επικύρωσης προκειμένου να διασφαλίσει την αρτιότητα της διαδικασίας επικύρωσης. Επίσης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να τεκμηριώνει αυτή τη διαδικασία, καθώς να λαμβάνει υπόψη κατά

την επιλογή των εργαλείων επικύρωσης τουλάχιστον τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- α) το επίπεδο πολυπλοκότητας των εργαλείων επικύρωσης: από τις απλοποιημένες τεχνικές έως τις πλέον εξελιγμένες μεθόδους,
- β) τη φύση των εργαλείων επικύρωσης: τα εργαλεία επικύρωσης μπορεί να είναι ποιοτικά, ποσοτικά ή να συνδυάζουν αμφότερα τα χαρακτηριστικά,
- γ) το απαιτούμενο επίπεδο γνώσεων: το επίπεδο γνώσεων που απαιτείται να έχουν τα πρόσωπα που διενεργούν την επικύρωση,
- δ) το επίπεδο ανεξαρτησίας: το επίπεδο ανεξαρτησίας που απαιτείται να έχει το πρόσωπο που διενεργεί την επικύρωση,
- ε) τις απαιτούμενες πληροφορίες: δυνητικοί περιορισμοί ως προς την ποσότητα ή το είδος των πληροφοριών που διατίθενται για εξωτερική επικύρωση έναντι της εσωτερικής, και
- στ) τον κύκλο επικύρωσης: εργαλεία επικύρωσης που είναι κατάλληλα προκειμένου να καλύπτουν κάθε βασική παραδοχή που διατυπώνεται στα διάφορα στάδια του εσωτερικού υποδείγματος, δηλ. ανάπτυξη, εφαρμογή και λειτουργία.

Κατευθυντήρια γραμμή 47 – Ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και ανάλυση σεναρίων

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να χρησιμοποιεί τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και την ανάλυση σεναρίων ως μέρος της επικύρωσης του εσωτερικού υποδείγματος.

Ειδικότερα, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και η ανάλυση σεναρίων που χρησιμοποιεί καλύπτουν τους συναφείς κινδύνους και παρακολουθούνται διαχρονικά.

Κατευθυντήρια γραμμή 48 – Εφαρμογή των εργαλείων

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να είναι σε θέση να εξηγήσει ποια τμήματα του εσωτερικού υποδείγματος επικυρώνονται με τη χρήση του καθενός εργαλείου επικύρωσης και για ποιο λόγο το κάθε εργαλείο επικύρωσης

είναι κατάλληλο για την εκπλήρωση του συγκεκριμένου σκοπού, περιγράφοντας τουλάχιστον:

- α) τη σπουδαιότητα του υπό επικύρωση τμήματος του υποδείγματος,
- β) το επίπεδο στο οποίο θα εφαρμόζεται το κάθε εργαλείο, δηλ. σε επίπεδο επιμέρους κινδύνων, υποδειγματοποίησης κατά ομάδες, χαρτοφυλακίου, υπηρεσιακής μονάδας ή συνολικών αποτελεσμάτων,
- γ) το σκοπό της συγκεκριμένης εργασίας επικύρωσης, και
- δ) το αναμενόμενο αποτέλεσμα της επικύρωσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 49 – Σύνολα δεδομένων επικύρωσης

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι τα επιλεγέντα δεδομένα και οι κρίσεις εμπειρογνομόνων που χρησιμοποιούνται στη διαδικασία επικύρωσης παρέχουν όντως τη δυνατότητα να επικυρώσει το εσωτερικό υπόδειγμα υπό ένα ευρύ φάσμα συνθηκών οι οποίες προέκυψαν κατά το παρελθόν ή ενδέχεται να προκύψουν στο μέλλον.

3.10 Κεφάλαιο X: Τεκμηρίωση

Κατευθυντήρια γραμμή 50 – Διαδικασίες ελέγχου

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι η τεκμηρίωση του εσωτερικού υποδείγματος επικαιροποιείται και επανεξετάζεται σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Ειδικότερα, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να καθιερώνει τουλάχιστον:

- α) αποτελεσματική διαδικασία ελέγχου για την τεκμηρίωση του εσωτερικού υποδείγματος,
- β) διαδικασία ελέγχου των εκδόσεων του υποδείγματος για την τεκμηρίωση του εσωτερικού υποδείγματος, και
- γ) σαφές σύστημα ταυτοποίησης εγγράφων για την τεκμηρίωση του εσωτερικού υποδείγματος, το οποίο πρέπει να χρησιμοποιείται στο ευρετήριο τεκμηρίωσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 51 –Τεκμηρίωση μεθοδολογιών

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να παρέχει διεξοδική τεκμηρίωση που να δείχνει λεπτομερή κατανόηση των μεθοδολογιών και των τεχνικών που χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα, η οποία να περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- α) τις υποκείμενες παραδοχές,
- β) τη δυνατότητα εφαρμογής των συγκεκριμένων παραδοχών με δεδομένο το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης, και
- γ) τις τυχόν αδυναμίες της μεθοδολογίας ή της τεχνικής.

Το ίδιο θα πρέπει να ισχύει και σε περίπτωση που μία μεθοδολογία ή άλλη τεχνική που χρησιμοποιείται από την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση στο εσωτερικό υπόδειγμα τεκμηριώνεται από εξωτερικό φορέα.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, όταν τεκμηριώνει τη θεωρία, τις παραδοχές και τη μαθηματική και εμπειρική βάση της μεθοδολογίας που χρησιμοποιείται στο εσωτερικό υπόδειγμα, σύμφωνα με το άρθρο 125 παρ. 3 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, θα πρέπει να περιλαμβάνει τα σημαντικότερα στάδια της ανάπτυξης της μεθοδολογίας, καθώς και τυχόν άλλες μεθοδολογίες οι οποίες, αφού εξετάσθηκαν, απορρίφθηκαν από την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση.

Κατευθυντήρια γραμμή 52 – Περιστάσεις υπό τις οποίες μειώνεται η αποτελεσματικότητα του εσωτερικού υποδείγματος

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να περιλαμβάνει στην τεκμηρίωσή της σύνοψη των αδυναμιών του εσωτερικού υποδείγματος υπό μορφή ενιαίου εγγράφου, η οποία να καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα:

- α) τους κινδύνους που δεν καλύπτονται από το εσωτερικό υπόδειγμα,
- β) τους περιορισμούς της υποδειγματοποίησης κινδύνων που χρησιμοποιήθηκε για την κατάρτιση του εσωτερικού υποδείγματος,
- γ) τη φύση, το βαθμό και τις πηγές της αβεβαιότητας που συνδέεται με τα αποτελέσματα του εσωτερικού υποδείγματος, συμπεριλαμβανομένης της ευαισθησίας των αποτελεσμάτων όσον αφορά τις υποκείμενες βασικές παραδοχές του εσωτερικού υποδείγματος,

- δ) την ανεπάρκεια των δεδομένων που χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα και την έλλειψη δεδομένων για τον υπολογισμό του εσωτερικού υποδείγματος,
- ε) τους κινδύνους που ανακύπτουν από τη χρήση εξωτερικών υποδειγμάτων και εξωτερικών δεδομένων στο εσωτερικό υπόδειγμα,
- στ) τους περιορισμούς της τεχνολογίας πληροφορικής που χρησιμοποιείται στο εσωτερικό υπόδειγμα,
- ζ) τους περιορισμούς της διακυβέρνησης του εσωτερικού υποδείγματος και
- η) τις εργασίες που έχουν γίνει για τον εντοπισμό αυτών των ατελειών και τυχόν προγραμματιζόμενες βελτιώσεις των υποδειγμάτων.

Κατευθυντήρια γραμμή 53 – Καταλληλότητα της τεκμηρίωσης του εσωτερικού υποδείγματος για τους αποδέκτες της

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να εξετάζει το ενδεχόμενο να προβεί σε πολυεπίπεδη τεκμηρίωση του εσωτερικού υποδείγματος, ανάλογα με τις ποικίλες χρήσεις και κατηγορίες αποδεκτών.

Κατευθυντήρια γραμμή 54 – Εγχειρίδια χρήστη ή περιγραφές διαδικασιών

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, στο πλαίσιο της τεκμηρίωσης του εσωτερικού της υποδείγματος, θα πρέπει να καταρτίζει εγχειρίδια χρήστη ή περιγραφές διαδικασιών για τη λειτουργία του εσωτερικού υποδείγματος, τα οποία θα πρέπει να παρέχουν σε έναν ενημερωμένο ανεξάρτητο τρίτο επαρκείς πληροφορίες που θα του επιτρέπουν να χρησιμοποιήσει το εσωτερικό υπόδειγμα.

Κατευθυντήρια γραμμή 55 – Τεκμηρίωση των αποτελεσμάτων του υποδείγματος

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να τεκμηριώνει και να διατηρεί, όχι κατ' ανάγκην σε ενιαίο έγγραφο, τα αποτελέσματα του υποδείγματος που είναι συναφή

ώστε να ικανοποιούν τις απαιτήσεις του άρθρου 120 της οδηγίας Φερεγγυότητα II.

Κατευθυντήρια γραμμή 56 – Λογισμικό και πλατφόρμες υποδειγματοποίησης

- 1.1. Η επιχείρηση θα πρέπει να καταγράφει στην τεκμηρίωση πληροφορίες σχετικά με το λογισμικό, τις πλατφόρμες υποδειγματοποίησης και τον εξοπλισμό πληροφοριακών συστημάτων που θα χρησιμοποιηθούν στο εσωτερικό υπόδειγμα.
- 1.2. Η ασφαλιστική επιχείρηση, εφόσον χρησιμοποιεί λογισμικό, πλατφόρμες υποδειγματοποίησης και εξοπλισμό πληροφοριακών συστημάτων, θα πρέπει να καταγράφει στην τεκμηρίωση επαρκείς πληροφορίες που επιτρέπουν την αξιολόγηση και αιτιολόγηση της χρήσης τους, καθώς και την αξιολόγηση της καταλληλότητάς τους από την Τράπεζα της Ελλάδος.

3.11 Κεφάλαιο XI: Εξωτερικά υποδείγματα και δεδομένα

Κατευθυντήρια γραμμή 57 – Εξωτερικά δεδομένα

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, εν όψει της φύσης των εξωτερικών δεδομένων, θα πρέπει να αποδεικνύει ότι αντιλαμβάνεται επαρκώς τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εξωτερικών δεδομένων που χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα, μεταξύ των οποίων κάθε σημαντικό μετασχηματισμό, ανακλιμάκωση, εποχικότητα, καθώς και κάθε άλλη επεξεργασία συνάδουσα με τη φύση των εξωτερικών δεδομένων.

Ειδικότερα, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει τουλάχιστον να:

- α) αντιλαμβάνεται τα χαρακτηριστικά και τους περιορισμούς ή τις λοιπές ιδιαιτερότητες των εξωτερικών δεδομένων,
- β) αναπτύσσει διαδικασίες για να εντοπίζει τυχόν ελλιπή δεδομένα και άλλους περιορισμούς,
- γ) κατανοεί τις προσεγγίσεις και την επεξεργασία που διενεργούνται για την υποκατάσταση εξωτερικών δεδομένων που λείπουν ή αναξιόπιστων εξωτερικών δεδομένων, και
- δ) αναπτύσσει διαδικασίες για την έγκαιρη διενέργεια ελέγχων συνέπειας, συμπεριλαμβανομένων συγκρίσεων με άλλες

συναφείς πηγές στο βαθμό που τα δεδομένα είναι ευλόγως διαθέσιμα.

Κατευθυντήρια γραμμή 58 – Κατανόηση του εξωτερικού υποδείγματος

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να αποδεικνύει ότι όλα τα μέλη που εμπλέκονται στη χρήση εξωτερικού υποδείγματος αντιλαμβάνονται επαρκώς τα τμήματα του υποδείγματος που τους αφορούν, συμπεριλαμβανομένων των παραδοχών, καθώς και των τεχνικών και λειτουργικών ζητημάτων.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να δίνει τη δέουσα προσοχή στις πτυχές του εξωτερικού υποδείγματος που είναι πλέον συναφείς προς το προφίλ κινδύνου της.

Κατευθυντήρια γραμμή 59 – Επανεξέταση της επιλογής εξωτερικού υποδείγματος και εξωτερικών δεδομένων

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να επανεξετάζει σε τακτά χρονικά διαστήματα την αιτιολόγηση της επιλογής συγκεκριμένου εξωτερικού υποδείγματος ή συνόλου εξωτερικών δεδομένων.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση δεν θα πρέπει να εξαρτάται υπερβολικά από έναν μόνο πάροχο, και θα πρέπει να εφαρμόζει σχέδια για τον μετριασμό των επιπτώσεων των τυχόν αστοχιών του παρόχου.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να παρακολουθεί δεόντως τις τυχόν επικαιροποιήσεις του εξωτερικού υποδείγματος ή των εξωτερικών δεδομένων οι οποίες της δίνουν τη δυνατότητα να αξιολογεί καλύτερα τους κινδύνους της.

Κατευθυντήρια γραμμή 60 – Ενσωμάτωση στο εσωτερικό υπόδειγμα

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να αποδεικνύει ότι η προσέγγιση που ακολουθείται για την ενσωμάτωση του εξωτερικού υποδείγματος στο εσωτερικό της υπόδειγμα είναι κατάλληλη, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών, των δεδομένων, των παραμέτρων, των παραδοχών που έχουν επιλεγεί από την επιχείρηση, καθώς και του αποτελέσματος ή των αποτελεσμάτων του εξωτερικού υποδείγματος.

Κατευθυντήρια γραμμή 61 – Επικύρωση

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να επικυρώνει η ίδια τις σημαντικές παραδοχές του εξωτερικού υποδείγματος που είναι συναφείς με το δικό της προφίλ κινδύνου, καθώς και τη διαδικασία ενσωμάτωσης του εξωτερικού υποδείγματος και των εξωτερικών δεδομένων στις δικές της διαδικασίες και στο εσωτερικό της υπόδειγμα.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να αξιολογεί την καταλληλότητα της επιλογής ή της απόρριψης των διαθέσιμων χαρακτηριστικών ή των επιλογών του εξωτερικού υποδείγματος.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη, στο πλαίσιο της επικύρωσης που θα διεξάγει, τις κατάλληλες πληροφορίες, ειδικότερα δε την ανάλυση που έχει εκτελέσει ο προμηθευτής ή άλλος τρίτος και, εφόσον το πράττει, να διασφαλίζει τουλάχιστον ότι:

- α) δεν θίγεται η ανεξαρτησία της διαδικασίας επικύρωσης από την ανάπτυξη και τη λειτουργία του εσωτερικού υποδείγματος,
- β) είναι συνεπής με τη διαδικασία επικύρωσης που έχει θεσπίσει η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση και περιγράφεται με σαφήνεια στην πολιτική επικύρωσης, και
- γ) λαμβάνει υπόψη κάθε σιωπηρή ή ρητή μεροληψία της ανάλυσης που έχει εκτελέσει ο προμηθευτής ή άλλος τρίτος.

Κατευθυντήρια γραμμή 62 - Τεκμηρίωση

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να αποδεικνύει ότι η τεκμηρίωση των εξωτερικών υποδείγμάτων και δεδομένων συμμορφώνεται προς τα πρότυπα τεκμηρίωσης.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να τεκμηριώνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) τις πτυχές του εξωτερικού υποδείγματος και των εξωτερικών δεδομένων οι οποίες είναι συναφείς με το προφίλ κινδύνου της,
- β) την ενσωμάτωση του εξωτερικού υποδείγματος ή των εξωτερικών δεδομένων στις δικές της διαδικασίες και το δικό της εσωτερικό υπόδειγμα,
- γ) την ενσωμάτωση των δεδομένων, ιδίως των καταχωρημένων, που αφορούν το εξωτερικό υπόδειγμα ή των αποτελεσμάτων

του εξωτερικού υποδείγματος στις δικές της διαδικασίες και το δικό της εσωτερικό υπόδειγμα, και

- δ) τα εξωτερικά δεδομένα που χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα, καθώς και τις πηγές και τη χρήση τους.

Εάν, στο πλαίσιο της τεκμηρίωσης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στην τεκμηρίωση που της παρέχουν οι προμηθευτές και οι πάροχοι υπηρεσιών, η επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι δεν θίγεται η ικανότητά της να συμμορφώνεται προς τα πρότυπα τεκμηρίωσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 63 – Η σχέση της Τράπεζας της Ελλάδος με τους προμηθευτές εξωτερικών υποδειγμάτων

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διατηρεί την ευθύνη για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών της οι οποίες συνδέονται με το εσωτερικό υπόδειγμα και για το ρόλο του εξωτερικού υποδείγματος ή των εξωτερικών δεδομένων στο εσωτερικό υπόδειγμα, καθώς και την ικανοποίηση τυχόν άλλων απαιτήσεων.

Οι τυχόν επαφές μεταξύ της Τράπεζας της Ελλάδος και των προμηθευτών εξωτερικού υποδείγματος με σκοπό την ενημέρωση της Τράπεζας της Ελλάδος στο πλαίσιο της εξέτασης του συγκεκριμένου υποδείγματος δεν θα απαλλάσσουν την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση από την υποχρέωσή της να αποδείξει ότι το εξωτερικό υπόδειγμα πληροί τις απαιτήσεις που ισχύουν για το εσωτερικό υπόδειγμα.

Κάθε αίτηση για χρήση εξωτερικού υποδείγματος θα απορρίπτεται εάν η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση παραλείπει να υποβάλει τις συγκεκριμένες πληροφορίες που απαιτούνται για τη διεξαγωγή της αξιολόγησης της εν λόγω αίτησης από την Τράπεζα της Ελλάδος.

Κατευθυντήρια γραμμή 64 – Ο ρόλος των παρόχων υπηρεσιών κατά τη χρήση εξωτερικών υποδειγμάτων και εξωτερικών δεδομένων

Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να συνάπτει συμφωνία εξωτερικής ανάθεσης (εξωπορισμός) σε περίπτωση που αποφασίσει να μη χρησιμοποιήσει απευθείας το εξωτερικό υπόδειγμα.

Ομοίως, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, μέσω συμφωνίας εξωτερικής ανάθεσης, θα πρέπει να παρέχει στον πάροχο υπηρεσιών την

εντολή να εκτελέσει ορισμένα από τα καθήκοντα που σχετίζονται με εξωτερικά δεδομένα.

Η κάθε ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση δεν θα πρέπει να εκλαμβάνει τις τυχόν συμφωνίες εξωτερικής ανάθεσης ως λόγο απαλλαγής από την υποχρέωσή της να αποδεικνύει ότι το εσωτερικό υπόδειγμα πληροί τις συναφείς απαιτήσεις.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι η τυχόν συμφωνία εξωτερικής ανάθεσης σχετικά με τη λειτουργία εσωτερικού υποδείγματος ή την εκτέλεση καθηκόντων που συνδέονται με εξωτερικά δεδομένα, κατ' εφαρμογή των απαιτήσεων όπως ορίζονται στο άρθρο 49 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, προσδιορίζει τα καθήκοντα των συμβαλλομένων.

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα πρέπει να διατηρεί τη συνολική ευθύνη ανεξαρτήτως του ποιος συμβαλλόμενος εκτελεί πραγματικά τα καθήκοντα που συνδέονται με την παροχή της υπηρεσίας.